

Korunk kérdéseire a marxizmus-leninizmus ad megbízható választ

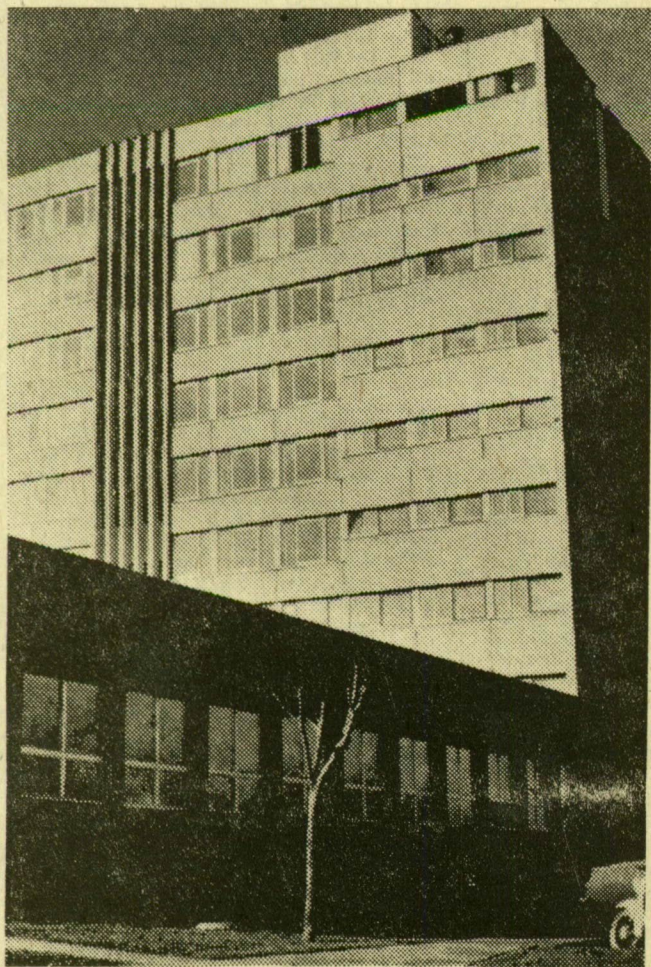
(Folytatás az 1. oldalról.)
sági vezetők, a szakemberek ügye, hanem az ideológiai front és a marxista propaganda munkáié is. Az új gazdasági mechanizmus ugyanis sok olyan kérdést vet fel, amelynek megnyugtató magyarázata, a közvélemény helyes orientálása a propaganda elsődrendű teendője. Társadalmi, politikai fejlődésünk elengedhetetlen követelménye, hogy úgy fejlesszük a szocialista demokráciát, hogy egész társadalmi-politikai rendszerünk erősödésének irányába hasson. Szocialista célkitűzéseinket csak a tömegek kezdeményező-készségének, politikai és gazdasági aktivitásának kibontakoztatásával oldhatjuk meg sikerrel. A demokratizmus szélesítése, a közéleti demokrácia fejlesztése azonban elképzelhetetlen a dolgozók, a tömegek politikai nevelése, a szocialista társadalmi rend iránti felelősségérzetének fejlesztése nélkül.

A pártiskola megnyitása, a marxizmus-leninizmus esti egyetem és a megyei pártiskola együttes tevékenysége, a pártbizottság oktatási igazgatóságának munkája nagyban hozzájárul megyénkben az ideológiai és propaganda-munka frontjának erősödéséhez — állapította meg a megyei pártbizottság első titkára.

Az oktatási igazgatóság a megyei pártbizottság intézménye, így tevékenysége szorosan kapcsolódik annak munkájához. A pártbizottság irányításával folyik a mindennapos marxista oktatási munka. Az oktatási igazgatóság megalakulása új erőforrás megyénk propaganda-munkájában, hiszen — az igazgatóság vezetőit is beleértve — 12 jól képzett, függetlenített oktató vezeti a pártiskola egyes tanfolyamait. Az új intézmény csak úgy töltheti be eredményesen feladatát, ha szoros kapcsolatot tart a pártbizottsággal és pártbizottságokkal és pártbizottságokkal, ha aktívan részt vesz megyénk politikai és ideológiai arculatának formálásában, s nem zárkózik el a gyakorlat által felvetett problémák és új feladatok elől.

Bátor kutatómunkát

Megegyünk társadalmi életének vizsgálata kitűnő lehetőséget kínál a tudományos igényű kutatómunka számára. A filozófiai tanszék péld-

A párt. és KISZ-iskola

dául — együtt az egyetemi tanszékkel — részt vállalhat a szövetkezeti parasztság tudati fejlődésének gyors gazdasági, társadalmi tudat fejlődésével kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok elméleti általánosításából. Emellett a tudományos szocializmus tanszékkel összhangban kezdeményezőleg léphet fel a szociológiai, társadalomtudományi kutatások terén. Megyénk aránylag gyors gazdasági, társadalmi fejlődése, társadalmi struktúrájának mélyreható megváltozása, a munkásság és a városi lakosság aránylag magas létszáma, az értelmiség viszonylagosan nagyobb súlya, s az ismert ellentmondásos sajátosság, hogy mindemellett igen magas a tanyai lakosság aránya — kedvező terepet biztosít a kutatók számára. Ugyanígy a politikai gazdaságtan tanszék munkatársai is megtalálják a kutatás lehetőségét a gazdasági reformmal kapcsolatos problémákban.

Pártunk nemrég elfogadott tudománypolitikai irányelvei hangsúlyozzák, hogy megszünt az a szellemi „gúlarendszer”, amely csak a csúcson engedte meg a tudományos igazság — sokszor kinyilatkoztatásszerű — megnyilvánulását, amikor csak a vezetők fogalmazhattak meg a társadalomtudományokra érvényes megállapításokat, és az igazság kimondása nem a tényleges tudományos munkával, hanem a funkcióval függött össze. A helyzet tehát megváltozott, mindenütt folyhatnak tudományos kutatások, s szülehetnek olyan tudományos eredmények, amelyek nemcsak helyi, hanem országos jelentőségűek is lehetnek. Ezt bátorítás-ként mondom, de mindjárt hozzátéveszem, hogy kiemelkedő eredmények elérésének az elmélyült tudományos kutató és elemző munka, az alkotó vita, a valósággal való szoros kapcsolat és a magas tudományos igényesség a feltétele.

Az eddig elmondottakon túl még egy követelménynek érdemes nagyobb hangsúlyt adni. Ez pedig az, hogy az oktató és nevelő munkát mindig hassa át pártunk politikájának, az MSZMP gyakorlatának az ellenforradalom óta kikristályosodott szelleme. A szocializmusnak valamiféle magyar modelljét mi nem ismerjük el. Mi senki számára nem akarjuk a magunk gyakorlatát példaként állítani. Magyar modell nincs. De van a mar-

xizmus-leninizmusnak a mi valóságunkból kiinduló, a testvérpártok tapasztalatait is felhasználó magyar gyakorlata. Ennek főbb tapasztalatai pártunk alapvető dokumentumaiban nyertek megfogalmazást. Nem íróasztal mellett kigondolt elvek ezek, hanem olyanok, amelyeket az élet diktál és szocializmust építő valóságunk vetett fel.

Pártunk politikájában, az ellenforradalom utáni tevékenységében szembeütköző a kétfrontos harc. Ez először az 1956 decemberi határozatban nyert megfogalmazást, amikor a Központi Bizottság, elemezte az ellenforradalom okait és megjelölte a maradványok elleni harc feladatait. Ha előre akarunk haladni, két fronton kell hadakozni. Így volt ez az ellenforradalom után, a mezőgazdaság szocialista átalakításakor, s így van ez a gazdasági reform bevezetésekor, amikor balról a szocializmus alapjainak feladásával, jobbról pedig túlzott óvatossággal vádolnak bennünket. A kétfrontos harc természetesen nem elvtelen taktikázás, nem centrizmus. Ellenkezőleg. A centrizmus két ellenkező előjelű szemléletet akar összekapcsolni, a kétfrontos harc a kettővel szemben épít a konstruktív marxista koncepcióra.

Egy másik tanulsága a párt elmúlt 13 éves gyakorlatának, hogy mindenkor a tömegekkel együtt léptünk. Ez azt is jelentette és jelenti ma is pártunk tevékenységében, hogy nagyra értékeljük az egyes ember szerepét. Türelmesek vagyunk az emberekkel és hogy ez helyes politika, azt igazolja, hogy dolgozónk elégedetlenek a visszaélőkkel szemben. Jellemző alapállása a 13 év politikájának, hogy realisan nézünk szembe a valósággal, nem idealizáljuk helyzetünket.

Alkotó szellemben

Még egy fontos kérdést kell kiemelnem, ez pedig a Szovjetunióhoz való viszonyunk kérdése. Pártunk ezt a tömegek ügyévé tette. Nem úgy, hogy minden nap minden órájában hangsúlyozza népünk és pártunk hűségét a testvéri szovjet nép és testvéri ország iránt. Nem úgy, hogy a szocializmusnak a Szovjetunióban folyó építésének minden tapasztalatára az általános érvényűséget mondja ki és kritikátlanul elfogadja vagy másolja. Erről szó sincs. De pártunk vallotta és vallja, hogy a Szovjetunió nélkül nincs szocialista építés Magyarországon, s hogy seholy a világon nem épülhet Szovjetunió-ellenes szocializmus.

Győri Imre elvtárs így fejezte be nagy tetszéssel fogadott beszédét:

— Ma megkezdődik a szorgos munka, a tanulás megyénk pártiskolájában. Azt hiszem, minden hallgató, minden vendég számára öröm ez a szép, korszerű épület. A feltételek kitűnőek a tanuláshoz. Művelődésre, szórakozásra és a pihenésre is. Azzal a meggyőződéssel nyitom meg az új pártiskolát, hogy eredményes, sikeres munka veszi kezdetét e falak között.

KGST-ülés

November 11. és 17. között tartotta XI. ülését a KGST vegyipari állandó bizottságának gyógyszeripari munkacsoportja. Az ülésen a KGST tagországok és a Jugoszláv Szocialista Köztársaság szakértői ajánlások

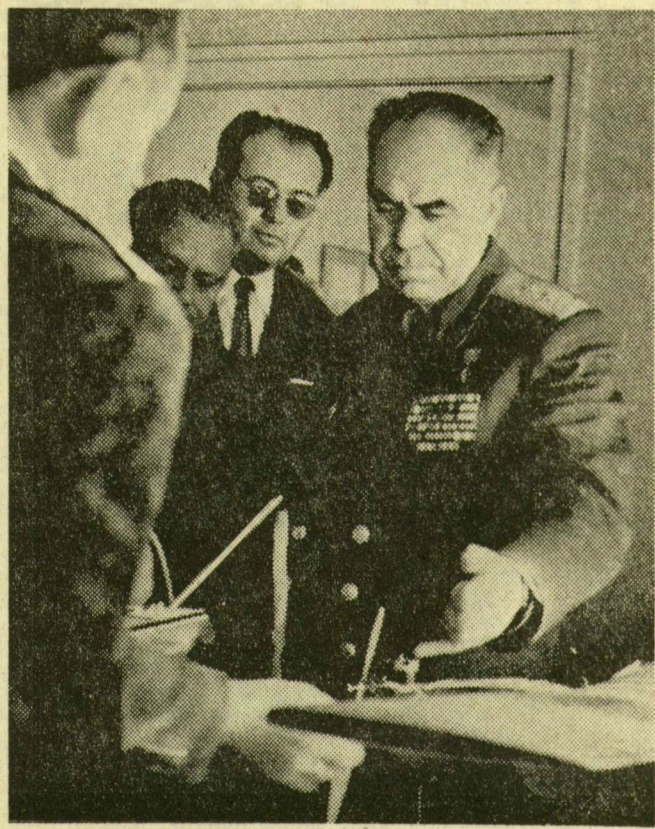
Szovjet küldöttség Szegeden

A Magyar Honvédelmi Szövetség testvérszervezete, a DOSZAAF hazánkban tartózkodó küldöttsége tegnap, hétfőn délelőtt két napos látogatásra Szegedre érkezett. A szovjet delegációt, amelynek N. Sz. Gyomin altábornagy, a Szovjetunió Hőse a vezetője és tagjai: D. Dzsavadov, G. Kuszov, és V. Krivoszejnko, elkísérte Szegedre Kiss Lajos vezérőrnagy, a Magyar Honvédelmi Szövetség főtábornoka.

A szeretettel várt vendégeket Csongrád megye határánál úttörők virággal köszöntötték, s Jánoska Gergely alezredes, az MHSZ megyei titkára fogadta. Ezután Szegeden, az MHSZ székházában kötetlen, baráti eszmecsere kezdődött az MHSZ életéről, Szegeden, Csongrád megyében. Ezen részt vett Rózsa István, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, valamint az MHSZ városi és szegedi járási titkára, és MHSZ aktivisták. Jánoska Gergely adott tájékoztatót az MHSZ tevékenységéről Szegeden, Csongrád megyében, majd válaszolt a kérdésekre.

A vendégek kisfilmet tekintettek meg az MHSZ megyében folytatott munkájáról, s megnézték az MHSZ technikai eszközeit. A delegáció elismeréssel nyilatkozott a tapasztalatakról.

A vendégek délután a Tiszaparti gimnáziumba látogattak, ahol a rádió-

Somogyi Károlyné felvétele

N. Sz. Gyomin altábornagy az MHSZ kiképzés technikai eszközeivel ismerkedik

klub életét tanulmányozták. Itt is, mint a délelőtti megbeszélésen sok szó esett a fiatalok neveléséről szocialista hazaszeretetre, internacionalizmusra.

Van-e elegendő közgazdászunk?

Az új gazdasági mechanizmus bevezetésével a vállalati munkában korábban háttérbe szorult helyi döntési, a döntést előkészítő elemző munka fokozódó gazdasági kényszerrel válsággal a vállalati munkakörökön belül megyénkben is megindult az eltolódás a közigazgatási munkakörök irányába. Talán ennek első lépése, hogy a Magyar Közigazgatási Társaság Csongrád megyei csoportja és a NEB megyei, illetve szegedi szerve megvizsgálta, hogy milyen a közigazdász ellátottság a gazdálkodó, valamint a megyei irányító szerveknél és intézményeknél.

A közigazgatási társaság tegnap, hétfői ülésén erről a kérdéssről, a vizsgálat tapasztalatairól tartottak vitát. Érdemes a megállapításokat közreadni. Kiderül, hogy a megye egészére vonatkoztatva a gazdálkodó szervezetek minden ezer foglalkoztatottra átlagosan 11 közigazgatási munkakört jellemeztek meg. Ez a változás törvényszerűen magával hozta az érdeklődést a közigazgatási szakemberek iránt. A vizsgálat azonban kiderítette, hogy a szigorúbb követelmények szerint a megye közigazdász igényű munkaköreinek csupán 18 százalékában dolgoznak okleveles közigazdászok, a többinek nincs szakképzésük, legfeljebb valamilyen tanfolyama, illetve gyakorlata. Különösen rossznak mondható a szakember-ellátottság a kereskedelmi szerveknél.

A közigazgatási munkakörök mennyiségi mértékének a megítélésére eléggé eltérő viszonylag nagyszóródású —

túlzott és minimumot sem elérő igények, de zömében reális — a jelenlegi ügyvitel gépesítési és kvalifikációs szintet kifejező mennyiségi igényeket tükrözi. Probléma, hogy nincs szabályozva — a mérnöki, agronómusi stb. szakmákhoz hasonlóan —, milyen közigazgatási munkakörökben kell nálunk megkövetelni az okleveles közigazdász szakképzését. Elvileg tisztázatlan, hogy az okleveles közigazdászok túl tulajdonképpen még kik és milyen iskolai szakképzésűek fogadhatók el közigazdászoknak. E téren nagyon eltérőek a felfogások. Például van olyan gyakorlat, hogy érettségivel, plusz okleveles könyvelői képesítéssel rendelkezőket főleg helyezik az okleveles közigazdászok közé.

A vizsgálatot végző szervezetek megítélésére szerint cél-

szerű lenne a közigazdász-képzés kiterjesztése. Helyeselnék, ha üzemgazdasági főiskolát létesítenének Szegeden, vagy pedig a JATE kebelében közigazdász-fakultás működne. Azt is felvetették, hogy az egyetemi oktatás továbbfejlesztésével érdemes lenne a közigazdász-képzést kiterjeszteni néhány szakterületre is. Ha nem is okleveles közigazdászok, de gazdasági mérnököket, gazdasági jogászokat, agrárgazdászokat nevelnének felsőoktatási intézményeinkben. Természetesen ezek a javaslatok közelebbről is érintenék jelenlegi oktatási metodikánkat. Mindenesetre érdemes elgondolkozni a közigazgatási társaság és a NEB szakembereinek megállapításain.

Nemzetközi kriminológiai értekezéslet

Hétfőn a Magyar Tudományos Akadémián megkezdődött a szocialista akadémiai jogtudományi és kriminológiai intézeteinek hatnapos munkaértekezlete, amelynek napirendjére a szocialista fejlődés során a bűnözés struktúrájában végbement változások kérdését tűzték ki. Az értekezleten részt vesznek a Szovjetunió, Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, az NDK és hazánk megfelelő akadémiai intézeteinek képviselői.

A magyar kezdeményezésre összeült tanácskozást Szabó Imre akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Intézetének igazgatója nyitotta meg, majd Szabó András, az intézet kriminológiai csoportjának főmunkatársa ismertette a

magyar kriminológusok elnevezéseit a közös munkáról. Hangoztatta: a szocialista kriminológiai és bűnözéstörténelmi jelenségnek tekinti, amely tartalmában és formájában szorosan kötődik a társadalmi-gazdasági formáció változásaihoz. A mostani értekezéslet célja, hogy megalapozza a szocialista országok kutatóinak közös munkáját annak tisztázására, milyen törvényszerűségek érvényesülnek a bűnözés mozgásában, milyen sajátos arculata van a bűnözésnek a szocialista társadalomban, szemben az előző társadalmi-gazdasági formációkkal. Ehhez az egyes országok bűnözési statisztikájának feldolgozása és az adatok összehasonlítása szükséges.

KEDD,
1969. NOVEMBER 18.

DÉLMAGYARORSZÁG 3